

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Først vil jeg bringe Finansudvalget og Ministeren en Tak for den i Ændringsforslag Nr. 66, Bilag Nr. 39, foreslaaede Bevilling paa 5,500 Kr. til Forsøg med Mose- og Engkultur paa Klægjord i Vestjylland. Det er mit Haab, at dette Beløb vil komme til at gøre god Fyldest, naar der nu under sagkyndig Ledelse bliver lagt en Plan i Retning af at finde, hvad det er, der særlig skal gøres for at gøre disse 5,500 Kr. frugtbringende.

Dernæst vil jeg bringe en Tak for den forøgede Bevilling til de flyttelige Mergelbaner. Allerede i Fjor, da den første og største af dem blev anlagt, nemlig den fra Tøftlund til Kølkeær — nu er der senere kommet flere til, — søgte man at faa et Statslaan til en billig Rente, saaledes at man fik Afdragsfrihed i 5 Aar og senere skulde afdrage det i 10 Aar med en Tien-dedel aarlig. Det har Ministeriet ikke kunnet gaa ind paa, og jeg skal i Grunden erkende de Betragtninger, den højtærede Minister har gjort gældende, for at være retforsvarlige og kan i alt Fald for denne af mig nævnte Mergelbanes Interessenters Vedkommende takke for det Forslag, som foreligger og forhaabentligt ret snart vil blive vedtaget, skønt det jo ikke kommer de paagældende til gode i saa stor Udstrækning, som de havde ventet. Men jeg vilde gerne henstille saavel til den højtærede Minister som til Udvalget, at vi ved Forhandlingen ad Aare om denne Sag mulig kunde komme til en Ændring, gaaende ud paa, at Begyndelsen af Afbetalingen af disse Laan, som nu foreslaas skal ske i 10 Aar — der staar ikke udtrykkeligt, naar de skulle begynde —, blev udsat i 5 Aar, saadan som Selskabet i Tøftlund og Kølkeær har ønsket, eller i alt Fald i det mindste i 3 Aar. Som bekendt maa de jo ved de flyttelige Spor optage Mergel til Forbrug i mindst en halv Snes Aar, i 10—15 Aar, og vi vide jo alle, at Mergel ikke kan komme til at virke paa den Maade, at den bringer Udbytte til vedkommende Mergelbruger i de første Aaringer, efter at han er begyndt at mearbejde paa en nydyrket Hede, og det er da klart, at den Forøgelse af Evnen til at betale, som sikkert nok vil følge af Mergelbruget, kan ikke indtræde straks, men først senere. Naar jeg alligevel med disse Betragtninger for Øje ikke har fundet mig beføjet til at stille noget Ændringsforslag, er det, fordi det følger af sig selv, at den Bevilling, her er givet, først kan træde i Kraft efter 1ste April, og at Afbetalingen i allertidligste

Tilfælde kan falde i næste Finansaar, men jeg har ikke ved denne Lejlighed villet undlade, samtidig med at takke for den Imødekommen, der er vist overfor disse Jordbrugere, tillige at henstille, at man, hvis der — hvad jeg sikkert tror, der vil — indkommer Andragende om at faa Afdragstiden udsat, i det mindste i nogle Aar, saa vil vise sig velvillig overfor dette, og at det saa kan blive imødekommet ved en Tilføjelse til denne Bevilling paa næste Aars Finanslov.

Endelig skal jeg nævne den Sag, for hvilken jeg særlig begærede Ordet, det var nemlig „Jydsk Husmandsforening“. Det er ikke, fordi jeg havde tænkt ved denne Lejlighed at tale om den, da den jo var paa Omtale ved Behandlingen af Andragender for nogle faa Dage siden, og jeg da havde Lejlighed til at takke saavel den højtærede Minister som Udvalget for den Imødekommen, der er vist „Jydsk Husmandsforening“, og jeg havde ikke ventet, at man skulde optage en Forhandling angaaende denne Forening igen i Dag, da jeg jo havde set, at Indstillingen var sket af det samlede Udvalg. Men ærede Medlemmer ville jo forstaa, at efter at jeg har hørt det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), saa vil det i alt Fald være naturligt for mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, han fremkom med.

Han brugte gentagne Gange om den jydsk Husmandsforening Udtrykket den „saakaldte“ jydsk Husmandsforening og henstillede til mig at sørge for, at vi fik Navneforandring, med andre Ord, lode os omdøbe. I den Henseende kan jeg ikke imødekomme det ærede Medlem. Det forekommer mig noget ejendommeligt at forlange, at en Forening, der begynder sin Virksomhed i 1883, skulde forandre sit Navn, fordi der omkring 1903 kom en eller flere andre Foreninger, som gavede sig det samme Navn, som den allerede havde. Hvis en Mand f. Eks. har ladet indregistrere et Varemærke, er Regelen, saa vidt jeg ved, den, at det Navn, han har faaet Berettigelse til udelukkende at benytte, kan ikke nogen anden siden optage. Det forekommer mig, at det vilde være naturligt her i dette Tilfælde, om de ny Husmandsforeninger havde taget et andet Navn, der viste, at de ikke havde med „Jydsk Husmandsforening“ at gøre.

Dernæst gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger angaaende nogle Udtalelser, der skulde være faldne fra Ministerbordet om politiske Husmandsforeninger, og mente, at de særlig sigtede til